

अत्र येषामिन्दुकला नानन्दहेतुस्तेषामेवानन्दाय तन्व्याश्चन्द्रिका-
त्वारोपः ।

‘हन्तुमेव प्रवृत्तस्य स्तब्धस्य विवरैषिणः ।

येथाशु जायते पातो न यथा पुनरुन्नतिः ॥’

अत्रार्थोऽश्लीलः ।

‘वर्षत्येतदहर्पतिर्न तु घनो धामस्थमच्छं पयः

सत्यं सा सवितुः सुता सुरसरित्पूरो यया प्लावितः ।

व्यासस्योक्तिषु विश्वसित्यपि न कः श्रद्धा न कस्य श्रुतौ

न प्रत्येति तथापि मुग्धहरिणी भास्वन्मरीचिष्वपः ॥’

अत्र यस्मात्सूर्यादृष्टेर्यमुनायाश्च प्रभवस्तस्मात्तयोर्जलमपि सूर्यप्रभ-

चन्द्रिकात्वमारोपितम् ॥ अश्लीलत्वमाह—हन्तुमेवेति । हन्तुं शत्रुं मारयितुम् ।
स्तब्धस्य अन्नक्षेपकुण्ठस्य विवेकरहितस्य वा । विवरैषिणः परच्छिद्राभिलाषिणः ।
पातोऽभिभवः । उन्नतिर्जयः । अर्थान्तरं तु—हननं वात्स्यायनादिप्रसिद्धं निर्घातादि ।
स्तब्धस्यादृढलिङ्गस्य । विवरं योनिच्छिद्रं तद्गामिनः । पातो रत्युत्तरं नम्रता । उ-
न्नतिः पुनरुद्गमः । अत्र प्रकरणाद्बोधविशेषो लक्ष्यते । अदृढलिङ्गरूपद्वितीयार्थस्त्वर्थ-
वशादेवेत्यर्थदोषत्वमस्य ॥ अश्लील इति । पुंव्यञ्जकप्रकाशकत्वादिति शेषः । इदं
ब्रीडाव्यञ्जकं, जुगुप्सामङ्गलव्यञ्जकयो रुदाहरणमूढम् ॥ कष्टत्वमाह—वर्षत्येतदिति ।
आसत्त्यादिसत्त्वेऽपि विलम्बबोध्यत्वं कष्टत्वम् । विलम्बबीजं तु तात्पर्यग्राहका-
भावः । अहर्पतिः सूर्यः । घनानां जलाधारत्वमात्रम्, न तु वृष्टिकर्तृत्वम् । धामस्थं
चन्द्रमण्डलस्थम् । सुरसरिर्द्रव्या तस्याः पूरो जलप्रवाहः । प्लावितो वर्धितः । उक्त-
मर्थं प्रमाणयति—व्यासस्येति । व्यासस्योक्तिषु पुराणेषु । तथापि सूर्यकिरणानां
जलप्रत्ययहेतुत्वस्योचितत्वेऽपि । मुग्धेति जलप्रत्ययाभावे हेतुः । भास्वन्म-
रीचिषु सूर्यकिरणेषु । तथा च विष्णुपुराणम्—‘विवस्वानष्टभिर्मासैरादायापो
रसात्मिकाः । वर्षस्यम्बु ततस्तस्मादन्नादप्यखिलं जगत् ॥ विवस्वानंशुभिस्तीक्ष्णै-
रादाय जगतो जलम् । सोमं पुण्यस्येन्दुश्च वायुनाडीमयैर्दिवि ॥ नालैर्विक्षिपतेऽ-
ग्नेषु धूमाग्न्यनिलमूर्तिषु । न भ्रश्यन्ति ततस्तेभ्यो जलान्यभ्राणि तान्यतः ॥
अभ्रस्थाः प्रपतन्त्यापो वायुना समुदीरिताः ॥ संस्कारं कालजनितां मैत्रमासाद्य
निर्मलाः ॥’ इति । ‘आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः’ इति श्रुतिरपि ।
‘सूर्यस्य पत्नी संज्ञाभूतनया विश्वं कर्मणः । मनुर्यमी यमी चैव तदपत्यानि वै
मुने । ॥’ इति विष्णुपुराणम् । यमी यमुना ॥ कष्टत्वमुपपादयति—अत्रेति । तयो-
र्वृष्टियमुनयोः वाक्येन सूर्यस्य वृष्टियमुनाहेतुत्वमेव प्रतिपाद्यते । तस्मादित्या-

1. यथेति । ‘पतनं जायतेऽवश्यं कृच्छ्रेण पुनरुन्नतिः’ भामहलंकारे पाठः ॥